

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **Ing. J. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Lukášem Bělským
sídlem Domažlická 1256/1, 130 00 Praha 3

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2018 č. j. MSK 128621/2017, sp. zn. DSH/27518/2017/Kys, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 9. 5. 2018 č. j. MSK 128621/2017, sp. zn. DSH/27518/2017/Kys žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu změnil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/289379/17/DSČ/Klu ze dne 3. 8. 2018 tak, že „*Pokuta se ukládá ve výši 1 700 Kč*“. Ve zbytku pak žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen zákon o silničním provozu), kterého se měl z nedbalosti dopustit tím, že dne 17. 10. 2016 v 8:02 hodin řídil v Ostravě-Hrabůvce, na ulici Dr. Martíňka v blízkosti přechodu pro chodce u České pošty ve směru k ulici Horní, osobní automobil tovární značky Audi, RZ X, přičemž v obci, kde je zákonem obecně stanovena rychlost jízdy nejvýše 50 km/h, mu byla silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM naměřena okamžitá rychlost 65 km/h. Po odečtu možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h, jel rychlostí nejméně 62 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 12 km/h. Tímto jednáním žalobce porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že se žalovaný nevypořádal s celou řadou odvolacích námitek, konkrétně se jedná o námitku úpravy procesních postupů ve vztahu k obecným principům ústavnosti, právního státu a smyslu materiálního aspektu daného skutku označeného za přestupek. Dále se žalovaný nevypořádal s důkazním návrhem žalobce ohledně vypracování znaleckých posudků, které by měly určit délku brzdné dráhy vozidla žalobce a zda je mechanismus výpočtu rychlosti měřeného vozidla v souladu s fyzikálními zákony. Žalobce navrhoval rekonstrukci skutku. Žalovaný bez povšimnutí přešel odvolací námitky vztahující se ke způsobu odměňování městských strážníků nebo přítomnost potravin a sladkostí, které mají vliv na řádnou funkčnost rychloměrů ve vozidle policistů. Žalovaný se nevypořádal s námitkami žalobce ohledně jeho pochybností o nepodjatosti oprávněných úředních osob. K tomu uvedl, že v okamžiku, kdy se dozvěděl o důvodech, které zakládaly pochybnosti o nepodjatosti oprávněné úřední osoby, vznesl námitku podjatosti. Správní orgán I. stupně však ve věci provedl ústní jednání. Dle jeho názoru ústní jednání není úkonem, který by nesnesl odkladu. Nezákonným postupem správního orgánu I. stupně byl zkrácen na svých právech a konstatoval, že ústní jednání dne 3. 8. 2017 proběhlo v rozporu se zákonem. Neúčastnil se provádění důkazů, nemohl navrhnout důkazy nebo se vyjadřovat k nezákonnému vedení řízení, neboť důvodně očekával, že ve věci nebude jednáno. Z tohoto důvodu se k nařízenému jednání nedostavil. Nezákonný postup se opakoval i u žalovaného. V okamžiku, kdy se dozvěděl o skutečnostech, které zakládaly důvodnost pochybovat o nepodjatosti oprávněné úřední osoby žalovaného a dalších úředních osob, vznesl námitku podjatosti. S touto námitkou se žalovaný opět zákoným způsobem nevypořádal, nereagoval na ni a dál vedl řízení, jakoby žádná námitka podjatosti vznesena nebyla. Dle žalobce se správní orgán I. stupně zákoným způsobem nevypořádal ani se zaviněním. Žalobce má za to, že nebyla prokázána jakákoli míra zavinění domnělého přestupku. Správní orgán se zákoným způsobem nevypořádal s otázkou naplnění materiální stránky přestupku. Právní názor žalovaného v odůvodnění

napadeného rozhodnutí je zcela nedostatečný, chybný a nezákonný. Podle žalovaného je totiž materiální aspekt přestupku naplněn vždy, když dojde k porušení zákona (naplnění formálního znaku přestupku). Žalobce rovněž namítal, že z ust. § 36 odst. 3 správního řádu vyplývá, že účastníkům řízení musí být před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Z absence obecně vyjádřeného poučení na předvolání nebyl schopen seznat, kdy přesně nastane okamžik, kdy bude mít správní orgán I. stupně opatřen dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci a kdy vydá rozhodnutí. Ústního jednání se neúčastnil, a tak důvodně předpokládal, že mu bude alespoň sděleno, že ve věci bylo jednáno a bude mu umožněno vyjádřit se k podkladům ve spisu před vydáním rozhodnutí. Správní orgán však toto neučinil a tímto postupem byl opětovně zkrácen na svých právech. Dále žalobce namítal, že závěr správních orgánů o správném měření rychlosti je jen spekulací a navrhl výslech obou zasahujících policistů. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně není popsáno, jakým způsobem předmětný rychloměr zpracovává data a počítá rychlost měřeného vozidla. Žalovaný do spisu ani nezaložil návod k použití daného rychloměru. Z rozhodnutí tak nevyplývá, kdo je vlastníkem rychloměru, kdo zabezpečuje jejich servis, kdo zpracovává data jimi pořízená, kdo je archivuje a kde jsou archivovány. Podle žalobce není ve správním spise jediný důkaz, že by došlo k překročení rychlosti na místě, které uvedl správní orgán I. stupně i žalovaný. Z pořízené fotodokumentace dle názoru žalobce nelze dovodit, kdy a kde k přestupkovému jednání došlo. Rychlost byla naměřena zcela chybně, žalobce v této souvislosti zdůraznil, že při převodu dat z rychloměru do analogové podoby nebyla vyhotovena doložka autorizované konverze.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 22. 8. 2018 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů a především odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2018 č. j. MSK 128621/2017, sp. zn. DSH/27518/2017/Kys, z připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeného správního spisu Magistrátu města Ostravy, sp. zn. S-SMO/414579/16/DSC a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
  - z oznámení přestupku sepsaného policisty dne 17. 10. 2016, že dne 17. 10. 2016 v 8:02 hodin na ulici Dr. Martíňka (přechody u České pošty) v Ostravě překročil žalobce motorovým vozidlem Audi, RZ X, nejvyšší dovolenou rychlost v obci (50 km/h) o 15 km/h (naměřeno 65/62 km/h). Oznámení přestupku žalobce nepodepsal a k přestupku se nevyjádřil;
  - z úředního záznamu ze dne 17. 10. 2016, že obsahuje stejný popis přestupku, jak je shora uvedeno. Na radaru LTI 20/20 TruCAM byla výše uvedenému vozidlu naměřena rychlost 65 km/h. Radar obsluhoval a vozidlo nahlásil str. J. K. K tomuto úřednímu záznamu je připojen snímek č. 12733, který byl pořízen z měření

rychlosti silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM v 8:02 hodin dne 17. 10. 2016, přičemž je na snímku uvedena naměřená rychlost 65 km/h a záběr předmětného vozidla se zřetelnou RZX;

- z ověřovacího listu č. 8012-OL-70339-15 silničního laserového rychloměru LTI 20/20 TruCAM, že bylo ověření provedeno dne 30. 10. 2015 a jeho platnost byla stanovena do 29. 10. 2016;
- z osvědčení ze dne 26. 10. 2011, že J. K. úspěšně absolvoval základní školení operátora laserového měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCAM s tím, že je oprávněn tímto laserovým měřičem provádět měření;
- z Aktualizace lokalit určených k měření rychlosti Městská policie Ostrava ze dne 27. 6. 2016, že Policie ČR, Dopravní inspektorát územního odboru vnější služby Městského ředitelství Ostrava vydala souhlasné stanovisko s měřením rychlosti vozidel realizované Městskou policií Ostrava na území města Ostrava, v termínu od 1. 7. – 31. 12. 2016. Jednalo se o mj. úsek „*Hrabůvka, Dr. Martíňka přechody, oba směry*“;
- z příkazu ze dne 24. 11. 2016 č. j. SMO/456507/16/DSČ/Klu, že správní orgán I. stupně uznal žalobce vinného tím, že dne 17. 10. 2016 v 8:02 hodin řídil v Ostravě-Hrabůvce, na ulici Dr. Martíňka v blízkosti přechodu pro chodce u České pošty ve směru k ulici Horní, osobní automobil tovární značky Audi, RZ X, přičemž v obci, kde je zákonem obecně stanovena rychlost jízdy nejvýše 50 km/h, mu byla silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM naměřena okamžitá rychlost 65 km/h. Po odečtu možné odchylky měřícího zařízení ± 3 km/h jel rychlostí nejméně 62 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci nejméně o 12 km/h. Tímto jednáním žalobce z nedbalosti porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 2 500 Kč;
- z odporu proti příkazu, který byl správnímu orgánu I. stupně doručen dne 22. 12. 2016, že žalobce podal proti výše uvedenému příkazu odpor. Tento odpor proti příkazu nebyl žalobcem podepsán. Usnesením ze dne 6. 1. 2017 správní orgán I. stupně vyzval žalobce ve lhůtě pěti pracovních dnů k doplnění odporu o podpis osoby, která jej učinila. Dne 30. 1. 2017 žalobce odpor proti příkazu doplnil o svůj vlastnoruční podpis;
- z předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 10. 2. 2017, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 7. 3. 2017 v 8:00 hod;
- z podání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 3. 3. 2017, že jeho obsahem je námitka podjatosti směřující proti oprávněné úřední osobě a dále proti její vedoucí osobě, tajemníkovi a primátorovi města. Toto podání, v němž byl jako podatel označen žalobce, nesplňovalo náležitosti podání dle § 37 odst. 2 správního řádu, neboť chyběl podpis osoby, která podání učinila;

- z protokolu o ústním jednání ze dne 7. 3. 2017, že se k němu žalobce nedostavil. Správní orgán I. stupně konstatoval, že mu byla prostým e-mailem dne 3. 3. 2017 doručena námitka podjatosti, přičemž toto podání nebylo podepsáno zaručeným elektronickým podpisem;
- z podání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 9. 3. 2017, že obsahuje námitku podjatosti shodného textu, jako v předchozím podání žalobce s námitkou podjatosti;
- z usnesení ze dne 10. 3. 2017, že správní orgán I. stupně vyzval žalobce k doplnění podání obsahujícího námitku podjatosti o chybějící podpis;
- podání žalobce doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 4. 4. 2017, že v tomto podání je opětovně námitka podjatosti shodného znění a toto podání již obsahuje podpis žalobce. Následně byl spis s námitkou podjatosti směřující proti oprávněné úřední osobě, proti jejímu vedoucímu, a to včetně tajemníka a primátora města zaslán krajskému úřadu s vyjádřením primátora Ing. T. M., MBA k rozhodnutí o námitce podjatosti. Žalovaný následně usnesením ze dne 16. 5. 2017 č. j. MKS 50610/2017 rozhodl, že Ing. T. M., MBA, primátor města Ostravy, není vyloučen z projednávání a rozhodování věci. Usnesením ze dne 8. 6. 2017 pak primátor města Ostravy Ing. T. M., MBA ve věci námitky podjatosti tajemníka Magistrátu města Ostravy, Ing. B. G. rozhodl, že Ing. B. G. není vyloučen z úkonů projednání a rozhodnutí ve věci námitky podjatosti vznesené proti oprávněné úřední osobě a jejímu vedoucímu v souvislosti s řízením vedeným pod sp. zn. S-SMO/414579/16/DSČ o přestupku žalobce. Usnesením ze dne 22. 6. 2017 Ing. B. G., tajemník Magistrátu města Ostravy, rozhodl ve věci námitky podjatosti vedoucího odboru dopravně-správních činností správního orgánu I. stupně Ing. Bc. D. M., MPA tak, že Ing. Bc. D. M., MPA, není vyloučen z úkonu projednání a rozhodnutí ve věci námitky podjatosti vznesené proti oprávněné úřední osobě a jejímu vedoucímu v řízení vedeném pod sp. zn. S-SMO/414579/16/DSČ o přestupku žalobce, ve kterém je určenou oprávněnou úřední osobou Ing. M. K. Usnesením ze dne 27. 6. 2017 Ing. Bc. D. M., MPA, vedoucí odboru dopravně-správních činností Magistrátu města Ostravy, jako představený vedoucího oddělení správního řízení Bc. S. K., rozhodl tak, že Bc. S. K. není vyloučen z projednávání a rozhodování věci. Usnesením ze dne 28. 6. 2017 vedoucí odboru dopravně-správních činností Magistrátu města Ostravy, jako představený oprávněné úřední osoby Ing. M. K. rozhodl tak, že Ing. M. K. není vyloučena z projednávání a rozhodování věci;
- z předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 13. 7. 2017, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 3. 8. 2017 v 8:00 hod;
- z podání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 1. 8. 2017, že jeho obsahem je námitka podjatosti směřující proti všem zaměstnancům správního orgánu včetně oprávněné úřední osoby a jejího vedoucího, tajemníka a primátora. Toto podání, v němž byl jako podatel označen žalobce, opětovně nesplňovalo

náležitosti podání dle § 37 odst. 2 správního řádu, neboť chyběl podpis osoby, která podání učinila;

- z protokolu o ústním jednání ze dne 3. 8. 2017, že se k němu žalobce nedostavil. Správní orgán I. stupně konstatoval, že mu byla dne 1. 8. 2017 doručena námitka podjatosti všech zaměstnanců správního orgánu. Jelikož o jejich nepodjatosti již bylo rozhodnuto, správní orgán tuto námitku neakceptoval;
- dne 3. 8. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání žalobce, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 31. 8. 2017. Usnesením ze dne 5. 9. 2017 správní orgán I. stupně vyzval žalobce k doplnění odvolání. Následně žalobce své odvolání doplnil, přičemž toto doplněné odvolání nebylo žalobcem podepsáno. O odvolání žalobce, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ust. § 75 odst. 2 s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, se žalovaný nevypořádal s celou řadou odvolacích námitek, konkrétně se jedná o námitku úpravy procesních postupů ve vztahu k obecným principům ústavnosti, právního státu a smyslu materiálního aspektu daného skutku označeného za přestupek, a že se žalovaný nevypořádal s důkazním návrhem žalobce ohledně vypracování znaleckých posudků, které by měly určit délku brzdné dráhy vozidla žalobce a zda je mechanismus výpočtu rychlosti měřeného vozidla v souladu s fyzikálními zákony. Žalobce také navrhoval rekonstrukci skutku. K těmto žalobním námitkám krajský soud uvádí, že správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostaly, zcela dostatečně se v odůvodnění vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Rozhodujícím důkazem o spáchání přestupku žalobcem byl ve spojitosti se záznamem o přestupku snímek pořízený silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM, jehož spolehlivost byla ověřena ověřovacím listem českého metrologického institutu. Správní spis rovněž obsahuje osvědčení policisty, který prováděl měření, k obsluze měřicího zařízení. Překročení maximální dovolené rychlosti bylo v posuzované věci doloženo záznamem z měření. Takový výstup představuje dostatečný důkaz o rychlosti, kterou se automobil pohyboval, nejsou-li z okolností případu patrné pochybnosti o vypovídací hodnotě či správnosti takového důkazu, nebo nebyl-li záznam relevantně zpochybněn. Ze záznamu z měření je patrné, jaké vozidlo bylo měřeno, kde a kdy došlo k měření a jaká byla v daném úseku nejvyšší dovolená rychlost. Tyto údaje se shodují s oznámením o přestupku sepsaným na místě, který je podepsán zasahujícími policisty. Krajský soud stejně jako žalovaný považuje provádění výše uvedených důkazních návrhů žalobce za nadbytečné, když

relevantním způsobem postup měření zpochybňován nebyl. Dle názoru soudu žalobce nepředložil žádná taková tvrzení a důkazy, na základě kterých by bylo možno dospět k závěru, že postup měření rychlosti vyškoleným policistou neprobíhal v souladu s návodem k obsluze, resp. že naměřená rychlost nebyla skutečnou rychlostí měřeného vozidla;

- žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s námitkami žalobce ohledně jeho pochybností o nepodjatosti oprávněných úředních osob. K tomu uvedl, že v okamžiku, kdy se dozvěděl o důvodech, které zakládaly pochybnosti o nepodjatosti oprávněné úřední osoby, vznesl námitku podjatosti. Správní orgán I. stupně však ve věci provedl ústní jednání. Nezákonným postupem správního orgánu I. stupně byl zkrácen na svých právech a konstatoval, že ústní jednání dne 3. 8. 2017 proběhlo v rozporu se zákonem. Nezákonný postup se opakoval i u žalovaného. V okamžiku, kdy se dozvěděl o skutečnostech, které zakládaly důvodnost pochybovat o nepodjatosti oprávněné úřední osoby žalovaného a dalších úředních osob, vznesl námitku podjatosti. S touto námitkou se žalovaný opět zákonným způsobem nevypořádal, nereagoval na ni a dál vedl řízení, jakoby žádná námitka podjatosti vznesena nebyla. Krajský soud ve shodě s žalovaným činí závěr, že správní orgán I. stupně mohl věc projednat u jednání dne 3. 8. 2017 v nepřítomnosti žalobce, jakožto obviněného z předmětného přestupku, když se, ač byl řádně předvolán, nedostavil bez náležité omluvy k ústnímu jednání. Soud zcela sdílí názor žalovaného, že podání námítky podjatosti není zákonem definovaným důvodem pro odročení nařízeného ústního jednání bez dalšího. Toliko správnímu orgánu přísluší posouzení námítky podjatosti a žalobce nemohl předpokládat, že podá-li námitku podjatosti, bude automaticky nařízené ústní jednání odročeno. Soud rovněž zcela sdílí závěry žalovaného vyjádřené na straně 2 až 4 napadeného rozhodnutí, které se vztahují k námitce podjatosti vznesené žalobcem opakovaně poté, co bylo o jeho námitce podjatosti rozhodnuto, přičemž tato podání obsahující námitku podjatosti musela být, jak plyne z výše citovaného obsahu správního spisu, na výzvu správního orgánu doplňována o chybějící podpis. V podrobnostech soud odkazuje na argumentaci žalovaného uvedenou na straně 2 a 3 napadeného rozhodnutí, neboť se s ní zcela ztotožňuje a i zdejší soud zastává názor, že jde o taktiku ze strany žalobce, která je zjevným zneužitím práva s cílem prodloužit řízení a dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek, přičemž v těchto souvislostech nelze pominout, jak přílehavě uvádí žalovaný, že žalobce žádné konkrétní důvody podjatosti neuvedl, ani neuvedl žádné rozhodné skutečnosti, ze kterých by bylo možné usuzovat o včasnosti;
- dle žalobce se správní orgán I. stupně zákonným způsobem nevypořádal ani se zaviněním. Přisvědčit nelze ani této námitce žalobce, neboť úvahy správního orgánu I. stupně, že žalobce příslušné ustanovení zákona o silničním provozu porušil v případě předmětného přestupku z nedbalosti vědomé, jsou uvedena na straně 4 jeho rozhodnutí a žalovaný přezkoumatelným způsobem odůvodnil na straně 6 napadeného rozhodnutí, proč se správním orgánem I. stupně nesouhlasil a hodnotil, že se žalobce přestupku dopustil minimálně z nevědomé nedbalosti;
- žalobce namítal, že se správní orgán zákonným způsobem nevypořádal s otázkou naplnění materiální stránky přestupku. Krajský soud má za to, že závěry týkající se

materiálního znaku přestupku v rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného jsou dostatečně a přezkoumatelným způsobem odůvodněny, žalovaný se touto otázkou podrobně zabýval na straně 9 až 10 napadeného rozhodnutí. S těmito závěry, v rámci nichž žalovaný odkázal i na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, se krajský soud zcela ztotožňuje, proto v podrobnostech na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje. V projednávané věci žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 12 km/h, čímž nepochybně byl ohrožen zájem společnosti na bezpečném provozu na pozemních komunikacích, když toto jednání je bezpochyby ohrožující pro další účastníky silničního provozu. Poukazoval-li v této souvislosti žalobce na své odvolání, kde uváděl např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2009 č. j. 5 As 104/2008-48 či rozsudek ze dne 17. 2. 2005 č. j. 7 As 18/2004-48, jedná se o rozhodnutí nepřiléhavá na nyní projednávanou věc, neboť první žalobcem označený rozsudek se týká hraniční hodnoty překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 2 km/h a druhý poukazovaný rozsudek se týká povinnosti správního orgánu zkoumat materiální znak přestupku;

- další žalobní námitkou žalobce bylo to, že mu bylo upřeno právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobce se neúčastnil ústního jednání, neboť důvodně předpokládal, že mu bude alespoň sděleno, že ve věci bylo jednáno a bude mu umožněno se vyjádřit k podkladům před vydáním rozhodnutí. Z předvolání žalobce k ústnímu jednání správního orgánu I. stupně (na což poukazuje žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí) byl žalobce výslovně poučen o tom, že ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu se bude moci v závěru tohoto ústního jednání po provedeném dokazování vyjádřit ke shromážděným podkladům pro rozhodnutí. Jak již bylo shora uvedeno, k ústnímu jednání se žalobce bez omluvy a bez vážného důvodu nedostavil a sám tím nevyužil svého práva vyjádřit se ke všem podkladům pro rozhodnutí;
- žalobce namítal, že závěr správních orgánů o správném měření rychlosti je jen spekulací a navrhl výslech obou zasahujících policistů. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně není popsáno, jakým způsobem předmětný rychloměr zpracovává data a počítá rychlost měřeného vozidla. Žalovaný do spisu ani nezaložil návod k použití daného rychloměru. Z rozhodnutí tak nevyplývá, kdo je vlastníkem rychloměru, kdo zabezpečuje jejich servis, kdo zpracovává data jimi pořízená, kdo je archivuje a kde jsou archivovány. Žalovaný bez povšimnutí přešel odvolací námitky vztahující se ke způsobu odměňování městských strážníků nebo přítomnost potravin a sladkostí, které mají vliv na řádnou funkčnost rychloměrů ve vozidle policistů. K uvedenému krajský soud především odkazuje na obsah správního spisu, v němž je založen ověřovací list předmětného silničního laserového rychloměru svědčící o jeho způsobilosti v době použití a osvědčení vydané městskému policistovi J. K. o absolvování základního školení operátora laserového měřiče rychlosti. To, že z rozhodnutí nevyplývá, kdo je jeho vlastníkem, kdo zabezpečuje servis rychloměru, kdo zpracovává data jím pořízená, kdo je archivuje a kde jsou archivována, je zcela nepodstatné ve vztahu k zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně. Nedůvodná je i žalobní

námítka, že v řízení nebyli vyslechnuti zasahující strážníci. V projednávané věci vycházel správní orgán I. stupně a následně i žalovaný z obsahu správního spisu a listinných důkazů v nich založených, na základě kterých bylo možno nepochybně rozhodnout bez slyšení zasahujících městských policistů jako svědků. K námitce, že ve služebním vozidle měli strážníci potraviny a sladkosti, odkazuje krajský soud na část odůvodnění rozhodnutí žalovaného, a sice že rychloměr nebyl instalován ve voze Městské policie. Ani skutečnost, že v rozhodnutích správního orgánu není výslovně popsán způsob zpracování dat rychloměrem, výpočet rychlosti měřeného vozidla či způsob odměňování městských strážníků nemůže vliv na zákonnost rozhodnutí obou správních orgánů, stejně tak jako skutečnost, že správní orgán do spisu nezaložil návod k použití daného rychloměru;

- podle žalobce není ve správním spise jediný důkaz, že by došlo k překročení rychlosti na místě, které uvedl správní orgán I. stupně i žalovaný. Z pořízené fotodokumentace dle názoru žalobce nelze dovodit, kdy a kde k přestupkovému jednání došlo. Rychlost byla naměřena zcela chybně, žalobce v této souvislosti zdůraznil, že při převodu dat z rychloměru do analogové podoby nebyla vyhotovena doložka autorizované konverze. Problémem určení místa přestupku a času, kdy k přestupku došlo, se žalovaný zabýval mj. na straně 5 a 6 odůvodnění svého rozhodnutí, kde odkazuje na označení tohoto místa uvedeného ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dále odkazuje na výstup z měřícího zařízení LTI 20/20 TruCAM, kde je záměrný kříž zřetelně vidět na vozidle Audi RZ X. Stejně tak krajský soud nesouhlasí s námitkou žalobce, že pořízená fotodokumentace z kontroly měření rychlosti je nepoužitelná pro špatnou kvalitu. Snímky rychloměru zažurnalizované ve správním spise správního orgánu I. stupně na čl. 4 a 5 jsou naprosto jasné a je z nich jednoznačně zjistitelné místo zaměření vozidla, rychlost jízdy, poznávací značka automobilu, jakož i místo měření. Žalobce neuvádí nic konkrétního k obecnému tvrzení, že rychlost byla naměřena zcela chybně, nevysvětlil, jaký vliv na provedené měření rychlosti má mít jeho tvrzení „že při převodu dat z rychloměrů do analogové podoby nebyla vyhotovena doložka autorizované konverze“. Krajský soud proto hodnotí i tyto žalobní námitky jako nedůvodné.

8. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s.ř.s.
9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je

povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 29. 10. 2018

JUDr. Petr Indráček
samosoudce